

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันศุกร์ที่ ๔ เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ ศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ศาสนาอิสลาม

เมื่อวานนี้คือวันที่ ๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ นักศึกษาพยาบาลปีที่ ๑
ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา ๑๘๑ คน อาจารย์พยาบาล ๗ คน
มาประพาศปฏิบัติธรรม ณ วัดป่าทรัพย์ทวีฯ แห่งนี้

คำว่าธรรมนี้ให้เข้าใจนะ คำว่าธรรมะหมายถึงธรรมชาติที่บริสุทธิ์ ไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตน
เป็นธรรมชาติที่บริสุทธิ์ ที่เรารู้ที่เราเห็นที่เราได้สัมผัสนี้ไม่ใช่นิติบุคคลตัวตน
หากเป็นเพียงเหตุเพียงปัจจัย เพราะเหตุปัจจัยมีสิ่งต่อไปมันถึงมี

นักศึกษาทั้งหลายต้องพากันเข้าใจนะ เพื่อพวกเราทั้งหลายจะได้มีความเห็น
ถูกต้องเข้าใจแล้วปฏิบัติให้ถูกต้อง เราทั้งหลายจะได้ก้าวไปด้วยความรู้
คู่กับการประพาศการปฏิบัติ

ชีวิตของเรา เราทั้งหลายต้องพากันมามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพาศ
การปฏิบัติ ให้พากันเข้าใจอย่าพากันไปคิดว่าเรียนหนังสือก็เพราะความจำเป็น
ทำงานก็เพราะความจำเป็น เป็นนักบวชก็เพราะความจำเป็น เป็นข้าราชการ
นักการเมืองก็เพราะความจำเป็น

เราจะคิดว่าเพราะความจำเป็นนั้นไม่ได้นะ ความคิดอย่างนี้ความรู้สึกอย่างนี้นั้นเป็นทุกข์นะ ความทุกข์นี้นั้นคือโรคซึมเศร้า โรคซึมเศร้านี้คือความทุกข์

เราทุกคนที่มีสรีระร่างกายแห่งความเป็นมนุษย์ ได้รับทรัพยากรที่ประเสริฐ อายุขัยของเราอยู่ได้ร่วมร้อยปีหรือว่า ๑ ศตวรรษ นี่เป็นโอกาสดีหรือว่าโชคดีของเรา เราจะได้พากันประพาศพากันปฏิบัติ มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพาศ การปฏิบัติ ไม่ต้องคิดเหมือนแต่ก่อนนี้ เรียนหนังสือเพราะจำเป็น ทำงานเพราะจำเป็น ทำอะไรทุกอย่างเพราะจำเป็น เราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะไม่พากันเป็นทุกข์ใจ

ความคิดความเห็นอย่างนี้เราต้องพากันรู้จักความคิดของตัวเอง รู้จักอารมณ์ของตัวเอง ความคิดอย่างนี้นั้นเป็นตัวเป็นตนนะ ไม่ใช่บริสุทธิ์คุณ มันเป็นตัวเป็นตน

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านถึงให้พวกเราทั้งหลายอย่าไปตรึกในความหลง อย่าไปหมกมุ่นในความไม่สงบ ท่านตรัสว่าอย่าไปตรึกในกาม เพราะกามนั้นมันเป็นตัวเป็นตน เพราะกามนั้นไม่ใช่บริสุทธิ์คุณ มันเป็นตัวเป็นตน อย่าไปตรึกในพยาบาท เพราะพยาบาทมันเป็นตัวเป็นตนนะ

เราต้องรู้ต้องเข้าใจ เราจะได้ผ่านไปด้วยความรู้ความเข้าใจ เราทั้งหลายต้องพากันรู้หลักการอุดมการณ์อุดมธรรม เราทั้งหลายนะต้องมีปัญญาสัมมาทิฐิ มีความเห็นถูกต้อง มีความเข้าใจที่แจ่มแจ้งว่าเราทั้งหลายต้องไม่ตรึกในกาม ไม่หมกมุ่นในกาม ไม่ตรึกในพยาบาท ไม่หมกมุ่นในพยาบาท

พากันรู้พากันเข้าใจ เราต้องไม่เอาความหลงนำชีวิต เอาปัญญาบริสุทธิ์คุณนำชีวิต รู้ความจริง รู้ความทุกข์ อย่าไปสร้างความทุกข์ให้กับตัวเอง อย่าไปสร้างความทุกข์ให้กับคนอื่น เราต้องรู้เราต้องเข้าใจว่าสรีระร่างกายของเรานี้มันเป็นกรรมเก่า

มันเป็นผลของกรรมเก่าจากความไม่รู้ไม่เข้าใจ ที่มีความเกิดความแก่ความเจ็บ ความตายความพลัดพรากนี่คือกรรมเก่าที่เราเอาความไม่รู้นำชีวิตมันเลยเป็นกรรม เป็นกฎแห่งกรรมเป็นผลของกรรม

เราต้องรู้ต้องเข้าใจ เราจะได้สงบด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราทั้งหลายนะพากันมามีปิติมีความสุขในการประพบัติการปฏิบัติ การประพบัติ การปฏิบัติถือว่าเป็นวาระแห่งชาติของเราทุกคนนะ เรื่องความคิดคำพูดการกระทำ กิริยามารยาทอาชีพใจของเรามันคือวาระแห่งชาติ มันเป็นวาระแห่งที่จะเกิดอีกต่อไป

ให้รู้เข้าใจ เราต้องรู้เรื่องของกรรมเรื่องกฎแห่งกรรมเรื่องผลของกรรมด้วยความรู้ ความเข้าใจ ทุกคนมามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพบัติการปฏิบัติ

เราต้องมาเข้าใจเรื่องธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ आयตนะ ๑๒ ที่มันเป็นกรรมเก่า เรารู้เข้าใจเราจะได้ผ่านด่านรูปเวทนาสัญญาสังขารวิญญานไปด้วยความรู้ความเข้าใจ เราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้หยุดตรึกในกาม หยุดตรึกในพยาบาท หยุดหมกมุ่น ในกามในพยาบาท ให้รู้เข้าใจ

ให้เข้าใจนะ วาระจิตตรึกนึกคิดมันตรึกนึกคิดได้ที่ละอย่าง ใจของเรานี้แหละ มันจะตรึกพร้อม ๆ กันหลายอย่างไม่ได้มันได้ที่ละอย่าง มันเป็นวาระ ๆ ไป ให้เข้าใจ ทุกอย่างเป็นวาระ ๆ ไป เมื่อเรามีปัญญา เราก็หยุดสิ่งที่ไม่ถูกต้องอย่างนี้

ถ้าเราปฏิบัติติดต่อกันต่อเนื่องกัน มันก็จะเป็นสัมมาสมาธิ ศีลสมาธิปัญญา เราต้องเอามาใช้เอามาทำงานร่วมกัน ธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ आयตนะ ๑๒ เราต้องเอามาใช้ร่วมกัน มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพบัติการปฏิบัติ ในการใช้ในการปฏิบัติ เพราะปัจจุบันเป็นวาระแห่งชาตินะ

อดีตก็ได้มารวมที่ปัจจุบันแล้ว อนาคตที่ก้าวไปข้างหน้าก็อยู่ที่ปัจจุบัน ปัจจุบันถึงเป็นวาระสำคัญ เป็นวาระแห่งชาติของเรานะ

เราทั้งหลายต้องมีความสงบมีปัญญา ความสงบกับปัญญาเป็นสิ่งที่คุณค่า มีประโยชน์ อันหนึ่งความสงบอันหนึ่งปัญญา เราต้องก้าวไปด้วยความสงบด้วยปัญญา

ให้รู้เข้าใจ นักศึกษาทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ คำว่านักศึกษานี้หมายถึงทุก ๆ คน นั้นแหละ ผู้ที่ไม่ได้เป็นพระอรหันต์ชีนาสพ หมายถึงนักศึกษาทั้งนั้น เพราะว่าผู้ที่ศีล สมาธิปัญญายังไม่รวมกันเป็นหนึ่งชื่อว่า เป็นนักศึกษาทั้งนั้น

ความดับทุกข์ของเราทุกคนจะอยู่ที่มีความสงบและปัญญา ความสงบนั้นไม่ได้อยู่กับความรยณะ ความทุกข์ไม่ได้อยู่ที่ความไม่มีวัตถุนะ ความสุขความดับทุกข์ อยู่ที่เรามีความสงบมีปัญญา

เราคิดดูดี ๆ นะ ถ้าเราไม่มีความสงบนะ เป็นคนรยก็มีทุกข์เพราะไม่รู้จักพอ เป็นคนจนก็ทุกข์เพราะว่ามันไม่มี สองคนนี้ก็ทุกข์พอ ๆ กัน

เราต้องรู้เข้าใจ ว่าความสงบกับปัญญานี้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก

ชีวิตของเราต้องมีความสงบเป็นพื้นฐาน มีปัญญาเป็นพื้นฐาน มีกรรมที่ดี ที่มีปัญญาเป็นพื้นฐาน

ชีวิตของเราจะเอาความหลงนำชีวิตไม่ได้ ต้องเอาปัญญานำชีวิตเอาความสงบนำชีวิต เราจะได้หยุดเรื่องอดีต ไม่ให้อดีตมันทำงานได้ อดีตสัญญาขั้นธมันทำงานได้ เพราะวาระต่าง ๆ นั้นมันอยู่ที่ปัจจุบัน เพราะเรามีความสงบมีปัญญา อดีตที่เป็นสัญญาขั้นธมันก็จะทำงานไม่ได้ เพราะเราได้หยุดด้วยความรู้ความเข้าใจ ด้วยศีลด้วยสมาธิด้วยปัญญา

เราทั้งหลายต้องพากันมารู้เรื่องอดีตที่ผ่านมา เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจเรื่องอนาคต มันถึงจะก้าวไป เราต้องหยุดอดีตด้วยความสงบด้วยปัญญา เราจะหยุดอนาคตด้วยความสงบด้วยปัญญา

ปัจจุบันเราก็เข้าสู่ความว่างจากนิติบุคคลตัวตน ว่างด้วยความรู้ความเข้าใจ ว่ามันมีเหตุมีปัจจัย สิ่งนี้ถึงมีอยู่ เรามีตามันก็มีรูป เรามีหูก็มีเสียง เรามีจมูกก็มีกลิ่น มีรสก็มีรส มีกายก็มีสัมผัส มีใจก็มีความรู้สึกรู้สึกนึกคิด

ให้รู้เข้าใจ เราทั้งหลายนะถึงจะได้รู้เข้าใจว่า โอ...อันนี้มันเป็นชั่วบวกและชั่วลบ มันเป็นกระแสบวกกระแสลบ เราจะได้หยุดกระแสบวกกระแสลบ เราทั้งหลายจะได้หยุดด้วยความรู้ความเข้าใจ ทำหน้าที่ของตัวเองให้มีความสุข รู้จักข้อสอบว่าอันนี้มันเป็นข้อสอบนี้เป็นข้อตอบ เมื่อเรารู้จักข้อสอบเราก็ตอบด้วยความสงบด้วยปัญญา ไม่ไปตามผัสสะไม่ไปตามอารมณ์ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม มีความสงบ มีปัญญา มีปัญญาที่มีความสงบรู้จักธรรมชาติที่กล่าวมาเบื้องต้น รู้จักธรรมชาติ รู้จักวิภูฏสงสาร รู้เข้าใจในเรื่องกรรม กฎแห่งกรรม ผลของกรรม

เราทั้งหลายต้องพากันรู้เข้าใจ ไม่มีใครอยู่เหนือกรรม เหนือกฎแห่งกรรม เหนือผลของกรรม

เราทั้งหลายนะพากันเน้นประพฤติปฏิบัติที่ตัวเรา ให้มีความสุขในการประพฤติ การปฏิบัติ โฟกัสในการประพฤติการปฏิบัติ พากันทำหน้าที่ให้สมบูรณ์ด้วยความรู้ความเข้าใจ

การที่เรามาอยู่วัดปฏิบัติธรรม ให้พากันมาเจริญสติสัมปชัญญะ มีสติรู้ตัวทั่วพร้อม มารู้ตัวเองยืนเดินนั่งนอนบริโภคนานาต่าง ๆ มารู้ตัวเอง มาอยู่กับความสงบมาอยู่กับปัญญา

เพื่อการประพุดติการปฏิบัติของเราจะได้ติดต่อกันเนื่อง ยกเลิกการส่งใจออกไป
ภายนอก ยกเลิกในการเล่นโทรศัพท์ ไลน์โทรศัพท์ ยกเลิกการตรึกในกาม
หมกมุ่นในกาม ยกเลิกการตรึกในพยาบาท หมกมุ่นในพยาบาท เพื่อให้ใจของเราสงบ
มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพุดติการปฏิบัติ เพื่อการปฏิบัติของเรา
จะได้ติดต่อกันเนื่อง เพื่อเป็นหลักในการประพุดติการปฏิบัติ

เราพากันมาฝึกสติสัมปชัญญะให้ชัดเจน เอาสติสัมปชัญญะนี้เป็นหลัก
ฝึกหายใจออกหายใจเข้ายาว ๆ ลึก ๆ แล้วก็กลั่นลมหายใจไว้เพื่อเลี้ยงสรีระร่างกาย
แล้วค่อยปล่อยลมหายใจออกมา ปล่อยของเสียออกมา ปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์
ออกไป ถ้าใครไม่สงบมันฟุ้งซ่านมากก็กลั่นลมหายใจไว้ ใจมันจะขาดมันก็จะหยุดคิด
มันไม่เก่งเกินที่ถึงตายหรอก

เราทำอย่างนี้หลาย ๆ ครั้งออกซิเจนในสรีระร่างกายในสมองของเราก็จะกลับมา
ความสงบก็จะกลับคืนมา ปัญญาจะกลับคืนมา

การเจริญอานาปานสติ เราต้องเอามาใช้ทุก ๆ อิริยาบถ ไม่ใช่ใช้เฉพาะเวลา
นั่งสมาธินะ เอามาใช้ทุกอิริยาบถได้ ความสงบนี้เอามาใช้กับทุก ๆ อย่าง
ความสงบกับปัญญานี้เอามาใช้กับทุกอย่างให้รู้เข้าใจ ชีวิตของเราจะได้ก้าวไป
ด้วยการเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม ชีวิตของเราจะเป็นของใหม่ของสด
มันจะได้เป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม มันจะไม่ได้เป็นตัวเป็นตน มันจะไม่ได้
ก้าวไปก้าวหนึ่ง กลับมาก้าวหนึ่ง มันจะมีแต่ความสงบมีแต่ปัญญาด้วยปฏิบัติ
รู้เข้าใจปฏิบัติติดต่อกันเนื่อง

เราเข้าใจนะ พระศาสนาคือความสงบกับปัญญา พระศาสนาคือความสงบกับปัญญา พระศาสนาไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตนนะ พระศาสนาคือความสงบกับปัญญา ในโลกนี้แหละใช้หลักการเดียวกันหมด ใช้ธรรมใช้ธรรมนุญใช้หลักการเดียวกันหมด การปกครองตัวเองปกครองคนอื่นก็ต้องทำธรรมนุญ กฎแห่งที่เป็นตัวเป็นตนนี้ ถือว่าไม่ใช่ธรรมนุญเพราะเป็นตัวเป็นตน

เช่นกฎหมายให้มีการฆ่าสัตว์ ให้มีโรงฆ่าสัตว์ ให้มีโรงเหล้าโรงเบียร์ฝิ่นเฮโรอิน หรือเล่นการพนันอันนี้ไม่ใช่ธรรมนุญ อันนี้เป็นตัวเป็นตน อันนี้ไม่ใช่ธรรมนุญ ให้เราเข้าใจ อันนี้มันเป็นความถูกต้องแต่ไม่ใช่ความถูกต้อง ไม่ใช่ความสงบ ไม่ใช่ปัญญานะ ให้เข้าใจหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม

เบื้องต้นใจไม่สงบเราก็มีหลักการนะ ใจไม่สงบก็ต้องให้กายมันสงบ ใจมันไม่สงบ ก็ให้กิริยามารยาทมันสงบ ให้อาชีพที่สงบ อาชีพสงบเป็นอย่างไรละ คือไม่เบียดเบียนคนอื่น ไม่เอาของคนอื่น ไม่ทุจริต ไม่โกงกินคอร์รัปชั่น ก็ให้มันถูกต้องทางภายนอกก่อนนะ ให้มันมองเห็นสิ่งที่หยาบ ๆ ให้กายมันสงบ วาจาเราสงบ กิริยามารยาทเราสงบ เราทำติดต่อกันเนื่องใจมันก็สงบนะ เพราะอันนี้เป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม ให้เราเข้าใจ

สถานที่สิ่งแวดล้อม กัลยาณมิตรถึงเป็นสิ่งที่สำคัญ เราต้องมีหลักการมีอุดมการณ์

มนุษย์ทั้งหลาย ความเป็นมนุษย์ที่เป็นบริสุทธิ์คุณ เป็นความสงบเป็นปัญญา เราทั้งหลายจะต้องเข้าใจหลักการอุดมการณ์ เพื่อให้เข้าถึงความสงบเข้าถึงปัญญา

มนุษย์เราน่ะถึงมีการเรียนการศึกษาเพื่อให้รู้เข้าใจ มนุษย์เรามีการเรียนการศึกษา
หลักสูตรของมนุษย์มีทั้งหมด ๑๘ ศาสตร์นะ เพื่อบรรยายให้ผู้ฟังเข้าใจที่ยังไม่เคยได้
ยินได้ฟัง ๑๘ ศาสตร์มีอะไรบ้าง ๑๘ ศาสตร์ก็ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์ วิชานักรบ
2. รัฐศาสตร์ วิชาการปกครอง
3. นิติศาสตร์ วิชากฎหมายและจารีตประเพณีต่างๆ
4. วาณิชยศาสตร์ วิชาการค้า
5. อักษรศาสตร์ วิชาหนังสือ
6. นิรุกติศาสตร์ วิชารู้ภาษาของตนแตกฉานดี และรู้ภาษาของชนชาติที่
ติดต่อกัน
7. คณิตศาสตร์ วิชาคำนวณ
8. โขติยศาสตร์ วิชาดูดวงดาวต่างๆ คือรู้จักว่าดวงดาวนั้นๆ ตั้งอยู่ทางทิศนั้นๆ
และประจำเมืองนั้นๆ และรู้จักสีแสงของดวงดาวต่างๆ อันบอกกลางดีและ
กลางร้ายในกาลบางครั้ง
9. ภูมิศาสตร์ วิชารู้พื้นที่ต่างๆ หรือรู้จักแผนที่ของประเทศต่างๆ
10. โหราศาสตร์ วิชาโหร คือรู้พยากรณ์เหตุการณ์ต่างๆ ได้ และรู้ทายดวงชะตา
ราศีของคนได้ด้วย
11. เวชศาสตร์ วิชาหมอ
12. สัตวศาสตร์ วิชารู้ลักษณะของสัตว์และเสียงสัตว์ว่าร้ายหรือดี
13. เหตุศาสตร์ วิชารู้เหตุเป็นแดนเกิดแห่งผลว่าร้ายหรือดี
14. โยคศาสตร์ ยันตรศึกษา คือรู้จักความเป็นช่วงกล

15. ศาสนศาสตร์ วิชารู้เรื่องศาสนา คือรู้จักประวัติความเป็นมาแห่งศาสนา
 ทุกๆ ศาสนาที่มหาชนนิยม เพื่อปฏิบัติไม่ขัดแย้งสังคมใดๆ และรู้คำสอน
 ในศาสนานั้นๆ ด้วย
16. มายาศาสตร์ วิชารู้กลอุบาย หรือรู้ดำรับพิชัยสงคราม
17. คันธรรพศาสตร์ วิชาคนธรรพ์คือวิชาร้องรำ(ละคอน) ที่เรียกชื่อว่า
 "นาฏยศาสตร์" และวิชาดนตรีปี่พาทย์ ที่เรียกชื่อว่า "ดุริยางคศาสตร์"
18. ฉันทศาสตร์ วิชาประพันธ์ คือแต่งหนังสือได้ ทั้งที่เป็นร้อยกรอง(บทกลอน)
 และร้อยแก้ว(ความเรียง)

การเรียนการศึกษาเพื่อให้เป็นความรู้ความเข้าใจไม่ใช่ให้เป็นตัวเป็นตน
 เพื่อความสงบและปัญญาเป็นบริสุทธิ์คุณ เป็นประภัสสร เราทั้งหลายต้องเป็นผู้ฉลาด
 เป็นผู้รอบคอบ เป็นผู้มีปัญญา ความฉลาดและความดีต้องเอามาประพจน์มาปฏิบัติ
 เป็นหนึ่งเดียวกัน เพราะอันนี้มันคือกรรมนี้คือกฎแห่งกรรมนี้คือผลของกรรม

เราทุกคนรู้เข้าใจ สิ่งเหล่านี้ไม่มีใครปฏิบัติให้เราได้แทนเราได้ ในโลกนี้นะ
 ไม่มีใครปฏิบัติให้เราได้แทนเราได้ เราต้องเข้าสู่ความรู้ความเข้าใจ เข้าสู่ภาคประพจน์
 ภาคปฏิบัติ

วันหนึ่งคืนหนึ่งหม่อมวลมนุษย์ทั้งหลายพากันนอนพากันพักผ่อนให้เพียงพอ
 สมัยโบราณกลางคืนเวลาพักผ่อน กลางวันเป็นเวลาทำงาน ปัจจุบันนี้นะ
 มันไม่เป็นอย่างนั้นร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะมีการทำงานกะกลางวันกะกลางคืน
 แต่ถึงจะมีกะกลางวันกะกลางคืน การนอนการพักผ่อนก็ต้องเพียงพอ

มนุษย์เรานอนหลับอย่างน้อย ๖ ชั่วโมงนะ อย่างมากก็ ๘ ชั่วโมงอย่างนี้
 ธรรมชาติมันลงตัวให้กลางวันทำงาน กลางคืนพักผ่อน ธรรมชาติมันลงตัวอันหนึ่ง
 พักผ่อนอันหนึ่งก็ทำงานมันลงตัวพอดี ในชีวิตประจำวันหรือว่าปัจจุบันนี้
 มันเป็นความสงบกับปัญญา มันเป็นความพอดีเป็นความเพียงพอ อยากได้มาก
 มันก็ไม่มาก อยากได้น้อยมันก็ไม่น้อย เหมือนกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหา
 ภูมิพลอดุลยเดชรัชกาลที่ ๙ ท่านตรัสว่าเราทั้งหลายต้องเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ
 เข้าถึงความสงบเข้าถึงปัญญา เราทั้งหลายจะได้ไม่มีทุกข์ เราทั้งหลายจะได้
 มีความสงบและปัญญา รู้จักธรรม รู้จักสภาวะธรรม รู้จักความเป็นจริง มันก็ไม่ได้
 เป็นทุกข์อะไร เพราะเรารู้เข้าใจ เราไปปรุงแต่งนะให้ตัวเองทุกข์เปล่า ๆ
 ทุกข์ฟรี ๆ เลย หาเรื่องหาราวให้กับตัวเอง หาเรื่องหาราวให้กับคนอื่นแยะมากเลย
 เป็นทุกข์เปล่า ๆ เป็นทุกข์ฟรี ๆ นะ

เราทุกคนต้องรู้เข้าใจว่าการทำงานกับการปฏิบัติธรรมต้องให้เป็นอันหนึ่ง
 อันเดียวกัน อย่าพากันไปแยกงานออกจากธรรม ไปแยกธรรมออกจากงาน
 สองอย่างนี้มันต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เอาทางวิทยาศาสตร์กับทางใจ
 ไปเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพราะอันนี้มันเป็นหลักการในการประพาดิการปฏิบัติ
 ระหว่างวัตถุกับจิตใจอย่าไปแยกกัน ถึงมีหลักการในการประพาดิการปฏิบัติ

ถึงมีวันหยุดวันเสาร์วันอาทิตย์ มีวันทำงานจันทร์อังคารพุธพฤหัสบดี
 นี่เป็นหลักการ ให้รู้เข้าใจ อันนี้มันเป็นความสงบอันนี้เป็นปัญญา ให้รู้เข้าใจ
 วันเสาร์วันอาทิตย์เป็นวันหยุด ยกเลิกกิจการ ยกเลิกธุรกิจหน้าที่การงาน
 พากันไปเจริญสติสัมปชัญญะ

ใครถือศาสนาอะไรก็ไปที่ศาสนานั้น ๆ เพราะศาสนานั้นชื่อเสียงเรียงนาม
มันต่างกัน แต่ว่าความหมายนั้นคือธรรมะคือบริสุทธิ์คุณ บริสุทธิ์ทั้งกายวาจา
กิริยามารยาททั้งใจเป็นบริสุทธิ์คุณ

ใครถือศาสนาพุทธก็ไปที่วัด ใครถือศาสนาคริสต์ก็ไปที่โบสถ์ ใครถือศาสนา
อิสลามก็เป็นที่มัสยิด ใครถือศาสนาพราหมณ์ฮินดูก็ไปที่วิหารเทวสถาน

เราต้องรู้เข้าใจเค้าทำกันมาตั้งแต่โบราณ เค้ามีวันพระเล็กพระใหญ่ วันพระเล็ก
ก็ได้แก่วัน ๗ ค่ำ ๘ ค่ำ วันพระใหญ่ก็ ๑๔ ค่ำ ๑๕ ค่ำ ถึงจะผ่านมาหลายร้อย
หลายพันปีก็ใช้หลักการเดียวกันนี้อยู่ ไม่ใช่วันเสาร์วันอาทิตย์จะหยุดให้เราไปเที่ยว
ไปเล่นทั้งในประเทศต่างประเทศนะ ให้รู้เข้าใจ เพราะอายุขัยของเรามันจำกัด
จะไปเล่นไปเที่ยวได้อย่างไร

เราต้องมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติธรรม

วันเสาร์วันอาทิตย์ปัจจุบันเค้าเป็นวันหยุด เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติ
การปฏิบัติ คนรุ่นใหม่สมัยใหม่พากันเข้าไปใจในเรื่องเหตุเรื่องผลเรื่องวิทยาศาสตร์
ดีมากประเสริฐมากแต่เราต้องพัฒนาใจควบคู่กันไป เพื่อทางวิทยาศาสตร์ที่ดำเนิน
ความสะดวกความสบายถึงมีแต่คุณไม่มีโทษ

เราต้องพัฒนาใจของเราให้มีปัญญา ว่าทุกสิ่งทุกอย่างนั้นถึงจะสะดวกสบาย
ถึงจะเพอร์เฟกต์ก็ล้วนมีแต่เกิดขึ้นตั้งอยู่ดับไป ไม่มีอะไรจีรังยั่งยืน มีแต่เกิดขึ้น ตั้งอยู่
ดับไป เราต้องรู้เข้าใจพัฒนาวิทยาศาสตร์กับใจพร้อมกันไปอย่างมีความสุข
ตีคู่กันไปเลย จับคู่กันไปเลย

เราต้องรู้เข้าใจ ชีวิตของเราถึงจะมีความสงบมีปัญญา

เราทั้งหลายต้องเอาความถูกต้องเป็นหลักเอาความสงบเอาปัญญาเป็นหลัก ให้รู้เข้าใจ ไม่มีใครใหญ่ใครเล็ก ความสงบและปัญญายกเลิกสิ่งไม่ถูกต้องเท่านั้น เพื่อเป็นหลักการอุดมการณ์ เราปฏิบัติติดต่อกันเรื่อยไปเรื่อย เพื่อเป็นธรรม เป็นปัจจุบันธรรม

มนุษย์เรานี้ทำไมมีการเรียนการศึกษาจบปริญญาตรีโทเอกเป็นศาสตราจารย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ มันถึงมีความทุกข์ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งเอาความหลงเป็นที่ตั้ง มันเป็นทุกข์ทั้งนั้นแหละ เพราะมันตกอยู่ในความทุกข์ ตกอยู่ในตัวตน มันเป็นปัญญากิจจริง เป็นปัญญาเอาตัวรอดในทางที่ไม่รอดนะ ปัญญาที่เป็นตัวเป็นตนมันเป็นกับดัก ปัญญาเป็นตัวตนนะมันไปไม่ได้ มันจะเข้าถึงทางตัน คำเรียกว่ามันไปไม่ได้ มันเข้าถึงทางตัน คำถึงมีศัพท์ว่าตันหา ศัพท์นี้ลึกซึ่งมากกินใจมากมันหาเรื่องราวให้กับตัวเอง หาเรื่องราวให้กับคนอื่น

เราต้องรู้เข้าใจ ตัวตนนั้นแหละมีแต่ทุกข์เกิดขึ้นทุกข์ตั้งอยู่ทุกข์ดับไป นอกจากทุกข์ไม่มีเลย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าต้องรู้เข้าใจอันนี้ ไม่อึดไม่เต็ม เปรียบเสมือนทะเลไม่อึดด้วยน้ำไฟไม่อึดด้วยเชื้อ เราต้องเข้าใจ

เราจะได้หยุดตรึกในกามหยุดตรึกในพยาบาท เราจะได้หาเรื่องราวให้กับตัวเองหาเรื่องราวให้คนอื่นด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราต้องมารู้มาเข้ามาเสียสละ ถ้าเราไม่เสียสละมันก็ไปของมันเรื่อย ๆ อย่างนี้แหละมันไม่จบนะ เพราะรูปทั้งหลายทั้งปวงนั้นมันไม่จบ เสียงทั้งหลายทั้งปวง

มันไม่จบ รูปเสียงกลิ่นรสโผฏฐัพพะธรรมารมณมันไม่จบ มันก็จะไปของมันเรื่อย ๆ เพราะอันนี้มันเป็นวัฏฏสงสาร ถึงมันจะอ่อยจะแซบจะล้าจะนัวจะหอยก็ช่างหวัมัน

เราทั้งหลายต้องมีสติสัมปชัญญะให้เต็มทีด้วยความรู้ความเข้าใจ เราจะไปตรึกทำไม ไปนึกทำไม ไปคิดทำไม เราต้องรู้เข้าใจ ว่าเราจะไปทำทำไม หาเรื่องหาราวไปทำไม หาเรื่องมันก็ต้องได้เรื่อง

เราพากันมาประพฤติกปฏิบัติธรรมต้องพากันตั้งอกตั้งใจประพฤติกปฏิบัติมีความสุขในการประพฤติกปฏิบัติ เพื่อเราจะได้จับหลักการเพื่อเป็นอุดมการณ์ อุดมธรรมในการประพฤติกปฏิบัติว่าเราทุกคนต้องประพฤติกปฏิบัติเพื่อความสงบ เพื่อปัญญา เพื่อปัญญาเพื่อความสงบ

เราทั้งหลายนะไม่ต้องพากันไปแก้ที่ใครหรือแก้ที่เรานี้แหละ

พระพุทธเจ้าท่านเป็นพระพุทธเจ้าท่านก็แก้ที่พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านก็แก้ที่พระอรหันต์ เราเป็นใครที่ไหนเราก็แก้ที่เรา เน้นที่ตัวเราเน้นความสงบเน้นปัญญา อย่างนี้ ความแก่ความเจ็บความตายความพลัดพรากนั้นมันปลายเหตุมันแก้ไม่ได้ เราต้องรู้เข้าใจ สิ่งที่เป็นอดีตที่มันเกษียณแล้วมันแก้ไม่ได้ ความสงบระงับสังขารทั้งหลายปฏิบัติติดต่อกันเป็นบารมีคุณเป็นความสงบและปัญญา เข้าถึงพระนิพพานตั้งแต่ยังไม่ตายนี้แหละคือการแก้ปัญหานะ

เราทั้งหลายอย่าไปเอาพระนิพพานเมื่อตายแล้วนะ ปัจจุบันมันไม่ได้พระนิพพานอนาคตมันจะได้อย่างไร ปัจจุบันไม่สงบอนาคตจะสงบได้อย่างไร เราต้องรู้เข้าใจว่า ความสงบและปัญญามันอยู่ที่ปัจจุบัน

เราทั้งหลายต้องเข้าถึงความสงบเข้าถึงปัญญาเข้าถึงความพอดี เราคิดดูดี ๆ สิ ถ้าเอาความไม่ถูกต้องนำชีวิตมันไม่ได้ ชีวิตนี้ยอมพังทลายเหมือนตึก สตง.นี้แหละ มองดูตึก สตง.แล้วกัน

ตึก สตง.อยู่ที่กรุงเทพมหานคร ตึก ๓๐ กว่าชั้น ตึก สตง.ด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ เอาความหลงนำชีวิตเอาทุจริตนำชีวิต ชีวิตมันเลยพังทลาย ชีวิตมันพังทลายนะ ตึกสตง.มันพังทลายด้วยนิติบุคคลตัวตนพังทลายด้วยทุจริตมันจะไปแก้ไขตั้งแต่ภายนอกมันจะไปพัฒนาตั้งแต่วิทยาศาสตร์จะไปเอาความสุขบนความหลง ชีวิตเลยพังทลายนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งนะ เราคิดดูดี ๆ นะ ตึกใหญ่กว่าสูงกว่าตึก สตง.ตั้งหลายสิบตึกที่กรุงเทพมหานครที่ปริมณฑล เค้าไม่พังทลายเหมือนตึกสตง. เพราะพอที่จะรับน้ำหนักได้ ไม่ใช่ไมโกงกินคอร์รับชั้นนะ แต่เค้าโกงกินคอร์รับชั้นน้อยพอที่จะรับแผ่นดินไหวจากมณฑลทะเลประเทศพม่า ศูนย์กลางแผ่นดินไหวอยู่ที่เมืองมณฑลทะเลประเทศพม่าห่างไกลกันตั้งนับพันกิโล

นี้ให้เรามองเห็นในแง่มุมความไม่ถูกต้องนะ ชีวิตที่เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี้แหละ

เราทั้งหลายถึงต้องเป็นผู้ละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป เห็นภัยในวัฏฏสงสาร รู้จักความคิดรู้จักอารมณ์เหมือนท่านพระอาจารย์ลี ธัมมธโร วัดอโศการาม สมุทรปราการ ท่านรู้จักความคิดการปรุงแต่งของตัวเอง ท่านรู้จักว่าความปรุงแต่งนี้มันคือวัฏฏสงสารนะ ท่านรู้จักความปรุงแต่ง เพราะความปรุงแต่งมันเป็นทุกข์อย่างยิ่ง

เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ชีวิตนี้ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. เพราะมันไม่ถูกต้อง มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. นี่แหละ

ตึก สตง. ที่อยู่กรุงเทพมหานครอยู่เมืองหลวงอยู่เมืองกรุง เป็นศูนย์รวมของประเทศ เหมือนสมองเป็นศูนย์รวมของร่างกาย เหมือนหัวใจเป็นศูนย์รวมของสรีระร่างกาย

สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่บริหารประเทศ บริหารแผ่นดินไม่เข้าใจ ในการประพบัติการปฏิบัติ เอาแต่ความรู้เอาแต่วิทยาศาสตร์เอาแต่ตัวเอาแต่ตน ไปแก้แต่สิ่งภายนอก ไม่ได้แก้ตัวเองไปพร้อม ๆ กัน

การพัฒนาวิทยาศาสตร์มันต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันมันถึงถูกต้องนะ พัฒนาทั้งภายนอกภายในด้วยความรู้ความเข้าใจให้ครบวงจร อริยมรรคองค์แปด ถึงเป็นความรู้ความเข้าใจ เพื่อการประพบัติการปฏิบัติมันจะได้สมบูรณ์ สมบูรณ์ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพด้วยความถูกต้อง

มันต้องรู้ธรรมรู้ปัจจุบันธรรม รู้ธรรมธรรมนุญนะ ถ้าเราไปจัดการแต่สิ่งภายนอก เราไม่ได้จัดการตัวเองมันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. นี่นะ

การบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่น มันต้องรู้เข้าใจแล้วมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพบัติการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์

ถ้าเรามีปิติมีสุขมีเอกัคคตาในการประพบัติการปฏิบัติมันก็ไม่มีความทุกข์อยู่แล้ว ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราต้องรู้จักการประพาศติการปฏิบัติ ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพร
เราต้องเน้นมาที่ตัวเราในการประพาศติการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของตัวเอง
ให้มันสมบูรณ์ เราทั้งหลายจะไม่ได้พังทลายเหมือนตึก สตง.

ถ้าใครมีตัวมีตนบุคคลนั้นคือทุจริตนะ เราทั้งหลายจะได้รู้ว่าทุจริตนั้นคือตัวตนนะ
ใครเอาตัวตนนำชีวิตบุคคลนั้นคือบุคคลที่ทุจริต เราต้องรู้จักธรรมรู้จักธรรมบุญ
ปัญหาต่าง ๆ นั้นมันอยู่ที่ทุจริตนะ

การที่จะบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่นต้องยกเลิกทุจริต ถึงจะเป็นนักบริหาร
ตัวเองนักบริหารคนอื่นด้วยการรู้เข้าใจในการบริหารในการปฏิบัติ

ตำแหน่งที่เค้าแต่งตั้งให้เราเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นตำแหน่งที่ให้เรามาเสียสละ
มารับผิดชอบโฟกัสในการประพาศติการปฏิบัติ ไม่ใช่ตำแหน่งที่ให้พวกเราทั้งหลาย
มาทุจริตนะ

ให้ถือว่ามันเป็นตำแหน่งที่ทรงเกียรติมีเกียรติมีศักดิ์ศรี เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง
มันจะมีเกียรติมีศักดิ์ศรีได้อย่างไร ถึงพวกเราทั้งหลายจะพากันใส่สุทผูกเนคไท
ห้อยเหรียญตรา เป็นผู้ทรงเกียรติมันก็ไม่ใช่ผู้ทรงเกียรตินะ มันเป็นผู้ทรงความหลง
ต่างหาก ทรงความโง่ความหลงมกต่างหากละ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเราจะเข้าถึงบริสุทธิ์คุณ เข้าถึง
ธรรมบุญเข้าถึงรัฐธรรมบุญไม่ได้ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันเป็นอบายมุขอบายภูมินะ
มันตกอยู่ในภพภูมิของ ๓๑ ภพภูมิ

ในภพภูมิของวิภูสสงสารนี้มีอยู่ ๓๑ ภพภูมิ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็จะอยู่ใน
ระนาบของ ๓๑ ภพภูมินี้แหละ

เค้าถึงมีศัพท์ว่าคน คนนี้หมายถึงตัวถึงตน หมายถึง ๓๑ ภาพภูมินี้แหละ ภาพภูมิที่เวียนว้ายตายเกิดมีทั้งหมด ๓๑ ภาพภูมิ

เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้ประพฤติปฏิบัติ เราจะได้ย่ำต๊อกกับความหลงที่มีศัพท์ว่า “คน” คนนี้ความหมายหมายถึงความไม่รู้ไม่เข้าใจ ความไม่รู้ไม่เข้าใจนั้น มันจะวกลงอยู่ที่เก่า มันจะเป็นผู้ไม่มีศีลไม่มีสมาธิไม่มีปัญญา สัมผัสกับอะไรก็ไปกับสิ่งนั้น ๆ อยู่ในภาพภูมินั้น ๆ

เรารู้เราเข้าใจเราจะได้หยุดภาพภูมินั้น ๆ ด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยการประพฤติ การปฏิบัติ เพื่อเราทั้งหลายจะได้ว่างจากสิ่งที่มีอยู่ด้วยความรู้ด้วยความเข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเค้าเรียกว่ามันหลง มันวกลงในความหลงอย่างนั้น จิตใจวกลงอย่างนั้นมันจะไปไหนไม่ได้ มันจะเป็นได้แต่เพียงคนเป็นได้แต่เพียงความหลง หัวใจของบุคคลนั้นมันจะอยู่ในระนาบแห่งความหลงหรือว่าหัวใจบ่อนคาสีโน เอาตัวตนเป็นที่ตั้งคือหัวใจบ่อนคาสีโน หัวใจบ่อนทำลายความถูกต้อง หัวใจบ่อนความหลง

ให้เรารู้เข้าใจ เราจะได้เห็นภัยในความไม่ถูกต้องเห็นภัยในวิฆฏสงสาร ด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ ด้วยเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ พอใจยินดีมีปิติมีความสุข มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตร หัวใจของเราทั้งหลายจะได้หยุดอบายมุขอบายภูมิ

เราทั้งหลายถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราทั้งหลายจะพากันคิดว่า ความสุขทั้งหลาย ได้มาจากสิ่งที่อำนวยความสะดวกความสบายด้วยการพัฒนาวิทยาศาสตร์ อันนี้จริงอันนี้ถูกต้อง ความสุขทั้งหลายมันอยู่พัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์

เราทั้งหลายต้องมีสัมมาทิฐิเราต้องมีความรู้ความเข้าใจพัฒนาวิทยาศาสตร์ก็ต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน ถ้าเราพัฒนาวิทยาศาสตร์มันก็ยังเป็นนิติบุคคลตัวตนอยู่

เราต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันด้วยความรู้ความเข้าใจเราทั้งหลายนะ ถึงเป็นการพัฒนาครบวงจรด้วยความรู้ความเข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจก็จะเอาความหลงนำชีวิตเอาวิทยาศาสตร์นำชีวิต

เราต้องเอาทั้งวิทยาศาสตร์เอาทั้งจิตใจไปพร้อม ๆ กันนะ

เราอย่าไปคิดว่าประเทศสิงคโปร์นั้นนะประเทศเล็ก ๆ เท่อำเภอนึงของเมืองไทยก็ได้ เค้าพัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์เป็นหนึ่งในเอเชีย เพราะเค้าตั้งบ่อนคาสิโน มาเก้าส่วนหนึ่งของประเทศจีนเค้าก็รวยเพราะเค้าพัฒนาตามหลักเหตุตามหลักวิทยาศาสตร์

พวกเราทั้งหลายเมื่อมีปัญญาแล้วต้องรอบคอบนะ มีปัญญาแล้วต้องรอบคอบอย่าลืมนะชีวิตของเรานั้นเป็นรายรับรายจ่ายนะ เราไปจับทางงูเดียวงูมันจะมากัดเรา งูพิษมันจะมากัดเรานะ การที่เราเอาหลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องแล้ว เราต้องมีหลักการมีอุดมการณ์แล้วก็มีอุดมธรรมนะ หลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์นะ แต่ต้องไม่ทิ้งอุดมธรรมนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเอาความรู้สึกละที่เราเอาตัวเป็นที่ตั้งมันเป็นหลักการเป็นอุดมการณ์แล้วอุดมด้วยความหลงนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้เราเอาทั้งหลักการอุดมการณ์แล้วก็ยกเลิกอุดมหลงนะ

ให้อาอุตมธรรมให้อาธรรมอาธรรมนุญมันถึงจะสมบูรณ์เข้าถึงความพอเพียง
เพียงพอเข้าถึงความพอดี เราอยากได้มากมันก็ไม่มาก เราอยากได้น้อยมันก็ไม่น้อย
เราต้องรู้จักความพอดีเข้าสู่ความสมดุลทั้งรายรับรายจ่าย

เหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึง
ความพอดี การประสูติของพระพุทธเจ้าถึงเป็นวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรีศรูก็เป็น
วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำเสด็จดับขันธปรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ

เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายจะได้รู้หลักการ
รู้อุดมการณ์แล้วก็อุดมธรรม เราอยู่ที่ไหนก็พากันปฏิบัติได้ เมื่อเรามีลมปราณ
มีอายตนะภายใน ๖ ภายนอก ๖ มีธาตุทั้ง ๔ ขันธ์ทั้ง ๕ อยู่ที่ไหนก็ปฏิบัติได้

ให้รู้เข้าใจมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

อย่าไปคิดด้วยอวิชาความหลงเอาแต่หลักการอุดมการณ์เอาแต่วิทยาศาสตร์นะ
ถ้าเรารวย รวยความหลงมันไม่ดีนะ รวยความโง่หลงมกมายเรียกว่ารวยไสยศาสตร์
มันไม่ดีนะ ไม่ใช่ความดีมันไม่ใช่บารมีไม่ใช่ปัญญาบริสุทธิ์คุณนะ มันเป็นความหลงนะ

ให้เรารู้เข้าใจ อย่าไปคิดว่าทำไมเราโง่ไปตั้งหลายปี ประเทศสิงคโปร์ประเทศ
เคาเล็กนิตเดียวเคาตั้งบ่อนคาสีโนเคารวยกัน ประเทศมาเก๊าก็เหมือนกัน
เคารวยกัน

ประเทศสิงคโปร์เค้ามีหลักเหตุผลมีหลักวิทยาศาสตร์นะ เค้าคิดว่าประเทศสิงคโปร์มันเล็กนิดเดียว จะทำเกษตรกรรมก็ไม่ได้ จะทำอุตสาหกรรมก็ไม่ได้ ถ้าเราตั้งบ่อนคาสิโนด้วยหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์ก็รวยได้ เพราะคนในนี้โลกนี้มันคนมีความไม่ฉลาด เอาความหลงนำชีวิต เอาตัวตนนำชีวิตมันมีมาก ถ้าเราตั้งบ่อนคาสิโน เราสามารถรวยได้ทางวัตถุ ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ เค้าถึงพากันตั้งบ่อนคาสิโน จะเรียกบ่อนคาสิโนก็ได้หรือเรียกบ่อนแห่งความหลงก็ได้ มันคืออันเดียวกัน

ให้เรารู้เข้าใจ ประเทศไทยเราแผ่นดินกว้างใหญ่ไพศาลเราต้องรู้เข้าใจว่าเราทั้งหลายอย่ายินดีในการเอาความหลงนำชีวิต อย่าไปยินดีในการเอาบ่อนคาสิโนนำชีวิตนะ

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ศาสดาทุกศาสนาเค้ามายกเลิกบ่อนคาสิโน มายกเลิกอบายมุขอบายภูมิ ให้เรารู้เข้าใจ ถ้าเรารู้เข้าใจ ทุกอย่างนะไม่มีปัญหา ปัญหาอยู่ที่เราไม่รู้ไม่เข้าใจนะ

เหมือนประเทศไทยของเรานี้แหละ โครงการยกเลิกเหล้ายกเลิกเบียร์ ยกเลิกสิ่งเสพติดยาเสพติดที่มันเป็นอบายมุขแห่งชีวิต ที่มันเป็นอบายภูมิแห่งชีวิต

เกือบร้อยปีของโครงการพากันประพฤติปฏิบัติด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ ตั้งอยู่ในความประมาท เอาความหลงนำชีวิตเอาความประมาทนำชีวิต มันก็ปฏิบัติไม่ได้ มันก็ยิ่งมากกว่าเก่า ไม่รู้ไม่เข้าใจ เอาความหลงนำชีวิต ความหลงก็เลยยิ่งใหญ่ใหญ่ยิ่ง

มันก็แก้ปัญหามาไม่ได้ มันยิ่งมากทวีคูณ มันก็ไปของมันเรื่อย มากยิ่งกว่าเก่า ทวีคูณยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีก

อย่างการสวมหมวกกันน็อกอย่างนี้แหละ มอเตอร์ไซด์เข้ามาในเมืองไทย ประเทศไทย ไม่ต่ำกว่า ๖๐ ปี ขณะนี้เวลานี้ก็ยังทำไม่ได้ เรื่องสวมหมวกกันน็อกนี้ ที่ให้ประชาชนผู้ขับขี่จักรยานยนต์เพื่อสะดวกในการสัญจรไปมา ได้ออกกฎหมาย บังคับตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๒๕ ขณะนี้เวลานี้มันก็เป็นเวลาจนจะ ๕๐ ปีแล้ว ก็ยังพากันทำไม่ได้

ถ้าเรารู้เข้าใจว่า การทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยนี้ไม่ได้ มันเป็นความเสียหาย ทั้งตัวเราและส่วนรวม มันไปไม่ได้ ชีวิตของเรามันไปไม่ได้นะ ชีวิตนี้มันพังทลาย เหมือนตึก สตง.ของเมืองไทยนี้แหละ

เราต้องเข้าใจ ทุกคนต้องเข้าใจ ไม่ใช่เข้าใจเฉย ๆ ต้องเข้าสู่ภาคประพฤติ ภาคปฏิบัติ มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ ถ้าไม่อย่างนั้น มันก็จะไปของมันด้วยความไม่ถูกต้องอย่างนี้แหละ

พูดอย่างนี้ให้พวกเราทั้งหลายพากันเข้าใจนะ นี่มันเป็นธรรมเป็นธรรมนุญเป็น ปัญญาบริสุทธิ์คุณให้รู้เข้าใจ นี่เป็นความดีที่ประกอบด้วยปัญญา นี่คือนิธรรมนุญ รัฐธรรมนูญ นี่เป็นความมั่นคงของชาติคือความเกิด ด้วยเหตุที่ถูกต้อง ไม่มีความผิด ถูกต้องนะ ความถูกต้องหมายถึงบริสุทธิ์คุณ ไม่ใช่ตัวตน นั่นแหละคือความถูกต้อง เป็นความมั่นคงของพระศาสนา ศาสนาคือธรรมนุญรัฐธรรมนูญ เป็นความมั่นคงของ พระมหากษัตริย์นั้นได้แก่ปัญญาบริสุทธิ์คุณ ไม่ใช่ปัญญาเพื่อตัวตน ปัญญาบริสุทธิ์คุณ นี่เป็นความหมายของพระมหากษัตริย์ พระมหากษัตริย์ทุก ๆ พระองค์ที่ขึ้น

ครองราชย์ถึงทรงทศพิธราชธรรม เอาทศพิธราชธรรมนำชีวิต คำว่าพระหมายถึงไม่มี
ตัวไม่มีตนให้เข้าใจ ถ้ามีตัวมีตนก็ไม่ใช่พระไม่ใช่ธรรมบุญไม่ใช่รัฐธรรมบุญ

นี่เป็นพระธรรมเป็นพระวินัย เป็นพระศาสนา เป็นพระมหากษัตริย์ ไม่ใช่ตัว
ไม่ใช่ตน เป็นธรรมเป็นธรรมบุญ เพื่อให้เป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม

ให้เรารู้ให้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้พากันประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้อง ทำให้ถูกต้อง
จะได้ไม่พากันทำความผิด เพื่อเข้าสู่ขบวนการแห่งความถูกต้องของรัฐธรรมบุญ
ในการดำเนินชีวิต การดำเนินชีวิตต้องไม่เอาความผิดดำเนินชีวิต

สิ่งที่เป็นอดีตที่ผ่านมาแล้วถือว่าเป็นกรรมเก่ามันแก้ไขไม่ได้เพราะว่ามันเกย
ไปแล้ว ให้นักศึกษาทั้งหลายพากันมาประพฤติปฏิบัติในปัจจุบัน เพื่อเข้าถึง
พระนิพพานตั้งแต่ยังไม่ตายตั้งแต่ในปัจจุบันนี้ เน้นที่ตัวเรา สิ่งที่ผ่านมามันเป็น
ดีเอ็นเอของอวิชชาความหลง เราต้องรู้เข้าใจ ถ้าเราไม่มีความสงบไม่มีปัญญา
ไม่มีศีลไม่มีสมาธิไม่มีปัญญา มันก็หยุดดีเอ็นเอแห่งเหตุปัจจัยไม่ได้

ขออำนวยการช่วยกับนักศึกษาทั้งหลายที่เป็นทั้งคนดีคนมีปัญญา จงอำนวยการ
ช่วยด้วยความรู้ความเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติด้วยความรู้ความเข้าใจ
เป็นการประพฤติเป็นการปฏิบัติของนักศึกษาเอง

ตามโอวาทพระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ท่านตรัสโอวาทสุดท้ายไว้ว่า สิ่งทั้งหลายทั้งปวงนั้นเราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติ
การปฏิบัติ เราอย่าไปตามผัสสะอย่าไปตามอารมณ์ตามสิ่งแวดล้อม เพราะสิ่งทั้งหลาย
ทั้งปวงมันเอากลับคืนมาไม่ได้ ตามโอวาทธรรมคำสั่งสอนของหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต
ท่านตรัสว่า

ความไม่ยั่งยืน เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่และแน่นอนนะ

ความยิ่งใหญ่ คือความไม่ยั่งยืนนะ

ชีวิตที่ยิ่งใหญ่ คือชีวิตที่อยู่ด้วยทาน ศีล เมตตา และกตัญญู

ชีวิตที่มีความดี อาจมิใช่ความยิ่งใหญ่ แต่ชีวิตที่ยิ่งใหญ่ ต้องอาศัยคุณธรรม
 ความดีเป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณเท่านั้น การระงับสังขารทั้งหลายด้วยความรู้ความเข้าใจ
 เป็นความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัตินั้นแหละคืออริยมรรค เป็นหนทางที่ประเสริฐ
 มีพระนิพพานตั้งแต่ในปัจจุบัน ไม่ต้องรอพระนิพพานเมื่อตายแล้ว ปัจจุบัน
 ไม่มีพระนิพพาน อนาคตจะมีพระนิพพานได้อย่างไร ให้เรารู้เข้าใจเรื่องพระธรรม
 พระวินัย พระธรรมพระวินัยที่เป็นปัญญาสัมมาทิฐิ เพื่อหยุดวิภวสัญญาสงสารนั้นแหละ
 คือพระนิพพาน ให้พวกเรารู้เข้าใจในเรื่องพระนิพพาน ให้เข้าใจเรื่องพระนิพพานนะ
 ความสงบกับปัญญาบริสุทธิ์คุณเป็นขบวนการของพระนิพพาน หยุดความปรุงแต่งได้
 ด้วยความรู้ความเข้าใจ ด้วยสมาธิด้วยสมาธิด้วยปัญญา
